

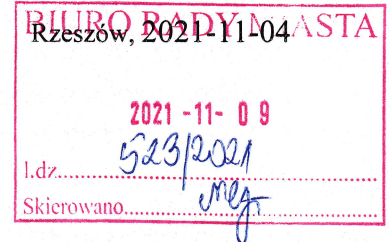

BRN / BP
8.11.2021
2/10
Handwritten signature

WOJEWODA PODKARPACKI

35-959 Rzeszów, ul. Grunwaldzka 15

P-II.4131.2.245.2021

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2021r. poz. 1372 ze zm.)

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

uchwały Nr XLVI/431/21 Rady Miasta Sanoka z dnia 30 września 2021r. w sprawie zmian w Statutach Dzielnic Miasta Sanoka

UZASADNIENIE

W dniu 30 września 2021r. Rada Miasta Sanoka podjęła uchwałę Nr XLVI/431/21 w sprawie zmian w Statutach Dzielnic Miasta Sanoka. Przedmiotowa uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 6 października 2021r.

W toku badania przedmiotowego aktu organ nadzoru stwierdził, że uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem przepisu art. 35 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2021r. poz. 1372 ze zm.), zwanej dalej ustawą.

Zgodnie z powołanym wyżej art. 35 ust.1 ustawy organizację i zakres działania jednostki pomocniczej określa rada gminy odrębnym statutem, po przeprowadzeniu konsultacji z mieszkańcami. Przepisy powołanej ustawy nie pozostawiają zatem żadnych wątpliwości, że uchwała dotycząca statutu jednostki pomocniczej powinna zostać podjęta dopiero po przeprowadzeniu konsultacji z mieszkańcami tej jednostki pomocniczej, której samorząd pomocniczy ma być uregulowany statutem.

Uchwała Rady Miasta Sanoka z dnia 30 września 2021r. Nr XLVI/431/21 w sprawie zmian w Statutach Dzielnic Miasta Sanoka nie została poprzedzona przeprowadzeniem konsultacji z mieszkańcami, tak jak tego wymaga wyżej przytoczony przepis art. 35 ust.1 ustawy.

Z wyjaśnień udzielonych przez Przewodniczącego Rady Miasta Sanoka wynika, że projekty zmiany statutów konsultowano z przedstawicielami mieszkańców w osobach członków Rad i Zarządów Dzielnic, a Rada Miasta Sanoka nie uchwaliła dotąd ogólnej uchwały regulującej zasady i tryb przeprowadzania konsultacji z mieszkańcami miasta.

Przeprowadzenia konsultacji z członkami rady dzielnicy i zarządu dzielnicy, dotyczących statutu jednostki pomocniczej gminy nie można utożsamiać z przeprowadzeniem konsultacji z mieszkańcami, o których mowa w art. 35 ust.1 ustawy. Zgodnie bowiem z przepisem art. 37 ust.1 ustawy rada dzielnicy jest organem uchwałodawczym w dzielnicy. Natomiast kolejny ust.2 tego przepisu stanowi, że zarząd, na którego czele stoi przewodniczący jest organem wykonawczym w dzielnicy. Rady dzielnic i zarządy dzielnic to zatem organy uchwałodawcze i wykonawcze w dzielnicach. Stąd też nie można uznać, że przeprowadzenie konsultacji w sprawie statutów jednostek pomocniczych gminy z organami uchwałodawczymi i wykonawczymi tych jednostek stanowi dopełnienie warunku przeprowadzenia konsultacji z mieszkańcami, o którym mowa w art. 35 ust.1 ustawy.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 8 czerwca 2021r. sygn. akt: III SA/Kr 462/21 wskazuje, że „Wymóg przeprowadzenia konsultacji z mieszkańcami jednostki pomocniczej winien być rozumiany jako rzeczywiste omówienie z mieszkańcami proponowanych regulacji i umożliwienie mieszkańcom wyrażenia o nich opinii. Artykuł 5a ust. 1 u.s.g. stanowi, że w wypadkach przewidzianych ustawą oraz w innych sprawach ważnych dla gminy mogą być przeprowadzane na jej terytorium konsultacje z mieszkańcami gminy. Zasady i tryb przeprowadzania konsultacji z mieszkańcami gminy określa uchwała rady gminy (art. 5a ust. 2 u.s.g.). Ustawodawca w art. 5a ust. 1 u.s.g. przewiduje zatem dwa rodzaje konsultacji: obligatoryjne oraz fakultatywne, przy czym konsultacje obligatoryjne przeprowadzane są na podstawie przepisu szczególnego. Stosownie do art. 5a ust. 2 u.s.g. ustalenie zasad i trybu przeprowadzania konsultacji następuje w drodze uchwały rady gminy. Rada gminy jest zobowiązana do określenia w sposób kompletny i wyczerpujący zasad i trybu przeprowadzania konsultacji z jej mieszkańcami. Ustawa nie narzuca ani formy, ani trybu przeprowadzenia konsultacji, pozostawiając przedmiotowe kwestie w gestii rady gminy. Konsultacje adresowane są do mieszkańców gminy. Uczestnikami procesu konsultacji społecznych przeprowadzanych na podstawie art. 5a ust. 1 i 2 u.s.g. są zawsze dwa podmioty. Pierwszym jest organ konsultujący (decydent) uprawniony do rozstrzygania o sposobie wykonywania zadań publicznych. Jego rolą jest rozstrzygnięcie sprawy, która była przedmiotem konsultacji, a także zorganizowanie konsultacji społecznych pod względem prawnym oraz technicznym. Podmiotem konsultującym są organy gminy, gdyż tylko one posiadają kompetencje do rozstrzygania o sprawach publicznych ważnych dla lokalnej wspólnoty samorządowej. Drugim uczestnikiem konsultacji społecznych jest zbiorowy podmiot konsultowany, czyli mieszkańcy jednostki samorządu terytorialnego przeprowadzającej konsultacje (...). Konsultacje przeprowadza się jednak zgodnie z postanowieniami uchwały rady gminy ustalającej zasady i tryb przeprowadzania konsultacji. Wymagane jest bowiem przepisami prawa najpierw podjęcie uchwały w przedmiocie konsultacji z mieszkańcami, a dopiero następnie faktyczne przeprowadzenie takich konsultacji (zob. wyrok WSA w Krakowie z dnia 15 lutego 2019 r., III SA/Kr 1322/18, Lex nr 2625329). O legalności działania organu rozstrzyga to, czy konsultacje poprzedzające określenie organizacji i zakresu działania jednostki pomocniczej odrębnym statutem przeprowadzone zostały na podstawie regulacji zawartych w uchwale określającej zasady i tryb przeprowadzania konsultacji z mieszkańcami, stosownie do art. 5a ust. 2 u.s.g.”.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 14 września 2021 r. sygn. akt: III SA/Kr 465/21 stwierdził że cyt.: „Należałoby więc powtórzyć za ww. wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z 9 listopada 2004 r., III SA/Kr 925/04, że projekt statutu nie tylko należy podać do publicznej wiadomości, ale konieczne jest przekazanie mieszkańcom terenu, którego statut ma dotyczyć adekwatnych wyjaśnień oraz stworzenie realnych możliwości przekazania przez te osoby uwag, a wreszcie - rozważenie tych propozycji czy zastrzeżeń. W orzecznictwie sądów administracyjnych wyraźnie bowiem podkreśla się, że wymagane jest najpierw podjęcie uchwały w przedmiocie konsultacji z mieszkańcami, a następnie faktyczne przeprowadzenie takich konsultacji (por. wyrok NSA z 7 października 2020 r., II OSK 2154/20). Naruszenie procedury podejmowania uchwał powszechnie uznaje się za istotne naruszenie prawa w rozumieniu art. 91 ust. 1 ustawy samorządzie gminnym (por. wyrok WSA w Krakowie z 5 sierpnia 2020 r., III SA/Kr 176/20 i powołane tam orzecznictwo) (...)”. Z uwagi zatem na niedopełnienie, określonego w art. 35 ust.1 ustawy warunku dla podjęcia uchwały w sprawie statutu jednostki pomocniczej gminy, którym jest przeprowadzenie konsultacji z mieszkańcami w oparciu o wcześniej podjętą uchwałę w tym przedmiocie należało stwierdzić nieważność uchwały Nr XLVI/431/21 Rady Miasta Sanoka z dnia 30 września 2021r. w sprawie zmian w Statutach Dzielnic Miasta Sanoka.

Niezależnie od powyższego naruszenia organ nadzoru zwraca także uwagę na inne uchybienia w podjętej uchwale.

I tak, w §1 ust.1 pkt 3 uchwały zawarto zapis, w myśl którego §8 ust.2 Statutu Dzielnicy „Błonie” otrzymuje brzmienie „ 2. Liczbę członków Rady ustala się zgodnie z art. 17 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym”. Odnosząc się do powyższego zapisu uchwały należy przytoczyć przepis art. 37 ust.1 ustawy, zgodnie z którym organem uchwałodawczym w dzielnicy (osiedlu) jest rada o liczbie członków ustalonej według art. 17, nie więcej jednak niż 21. Przepis §1 ust.1 pkt 3 uchwały modyfikuje zatem uregulowanie zawarte w art. 37 ust.1 ustawy. Należy natomiast podnieść, że ustawodawca formułując delegację dla rady gminy do wydania aktu wykonawczego, przekazuje upoważnienie do uregulowania wyłącznie kwestii nie objętych dotąd żadną normą o charakterze powszechnie obowiązującym. Niedopuszczalne jest zatem takie działanie organu realizującego delegację ustawową, które polega na powtarzaniu bądź modyfikowaniu wiążących go norm o charakterze powszechnie obowiązującym. Wydając akty będące źródłem powszechnie obowiązującego prawa na obszarze danej gminy rada musi zatem respektować zakres delegacji zawartej w aktach prawnych wyższego rzędu, powstrzymując się od wypełniania ich treści postanowieniami ustawy (por. Wyrok NSA z dnia 28 lutego 2003r., sygn. akt: I SA/LU 882/02.) Rada gminy nie ma prawa powielać i modyfikować uregulowań ustawy upoważniającej i przepisów innych aktów normatywnych. W wyroku z dnia 8 listopada 2012r., sygn. akt II OSK 2012/12, Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że stosownie do unormowanej w art. 7 Konstytucji RP zasady praworządności, materia uregulowana wydanym aktem normatywnym wynikać powinna z upoważnienia ustawowego i nie może przekraczać zakresu tego upoważnienia. Warto również podkreślić, że zgodnie z art. 94 Konstytucji RP regulacje zawarte w akcie prawa miejscowego mają na celu jedynie "uzupełnienie" przepisów powszechnie obowiązujących rangi ustawowej, kształtujących

prawa i obowiązki ich adresatów. (Analogiczna uwaga dotyczy §1 ust.2 pkt 3, ust.3 pkt3, ust. 4 pkt 3, ust. 5 pkt 3, ust. 6 pkt 8, ust. 7 pkt 3 uchwały.)

Wskazania natomiast wymaga, że przepis art. 35 ust. 3 w punkcie 3 ustawy stanowi, iż statut jednostki pomocniczej określa w szczególności organizację i zadania organów jednostki pomocniczej. Zatem skoro przepis 37 ust.1 ustawy określa, że organem uchwałodawczym w dzielnicy jest rada o liczbie członków ustalonej według art. 17, nie więcej jednak niż 21, to w ocenie organu nadzoru rada gminy uchwalając statut dzielnicy, w którym ma być określona organizacja organów jednostki pomocniczej, powinna jednoznacznie ustalić liczbę członków organu uchwałodawczego tej jednostki (rady dzielnicy) według zasad wynikających z art. 37 ust.1 ustawy, a nie wprowadzać do statutu uregulowanie zawierające modyfikację treści tego przepisu ustawy. Zgodnie z treścią art. 17 ustawy, w skład rady wchodzi radni w liczbie: 1) piętnastu w gminach do 20.000 mieszkańców, 2) dwudziestu jeden w gminach do 50.000 mieszkańców, 3) dwudziestu trzech w gminach do 100.000 mieszkańców, 4) dwudziestu pięciu w gminach do 200.000 mieszkańców oraz po trzech na każde dalsze rozpoczęte 100.000 mieszkańców, nie więcej jednak niż czterdziestu pięciu radnych. Z powyższego wynika zatem niezbicie, że liczebność rady dzielnicy nie może być niższa niż 15 członków i nie wyższa niż 21.

W „Ordynacjach wyborczych” do poszczególnych Rad Dzielnic Miasta Sanoka, zwanych dalej Ordynacjami, które stanowią załączniki do zmienianych badaną uchwałą Statutów Dzielnic Miasta Sanoka zawarto zapisy w myśl których Komisarz Wyborczy ustala w formie zarządzenia liczbę wybieranych radnych do Rady odpowiednio do zasad określonych w ustawie o samorządzie gminnym i podaje ją do publicznej wiadomości (§8 Ordynacji). Zgodnie z §9 Ordynacji dla przeprowadzenia wyborów do Rad Dzielnic Miasta Sanoka Rada Miasta powołuje Komisarza Wyborczego i Miejską Komisję Wyborczą najpóźniej na 40 dni przed dniem wyborów.

Z powyższych zapisów wynika zatem, że Rada Miasta scedowała na powoływanego przez siebie Komisarza Wyborczego prawo do ustalenia liczby członków poszczególnych rad dzielnic, do czego w ocenie organu nadzoru nie jest umocowana.

Podjmując akty prawa miejscowego w oparciu o normę ustawową, organ stanowiący musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Zarówno w doktrynie, jak również w orzecznictwie ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Ponadto należy podkreślić, iż normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. W tym miejscu należy powołać się na zasadę praworządności wynikającą z art.7 Konstytucji RP, w myśl której organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Nie ulega wątpliwości, że organem takim jest rada gminy, a zatem wszelkie jej działania muszą znaleźć oparcie w konkretnych regulacjach prawnych, przyznających jej określone kompetencje, których winna się ściśle trzymać. Oznacza to, że każde działanie rady gminy musi mieć konkretną podstawę prawną upoważniającą ją do tego, czyli upoważnienie, którego granic nie może przekraczać. Działanie organu władzy bez wyraźnej podstawy prawnej bądź też z przekroczeniem wyrażonego w niej umocowania do dokonania

określonych czynności nie może być uznane za legalne. W funkcjonowaniu organu jednostki samorządu terytorialnego jako organu władzy publicznej niewystarczającym jest więc poprzestanie na stwierdzeniu, że dozwolone jest to co nie jest zakazane, lecz należy stosować regułę, iż dozwolone jest tylko to, co prawo wyraźnie przewiduje (wyrok WSA w Gdańsku z 17.11.2013 r. III SA/Gd 583/13).

Poza wynikające z art. 35 ust. 3 pkt 2 ustawy upoważnienie do uregulowania w statucie zasad i trybu wyborów organów jednostki pomocniczej wykraczają regulacje w § 4 Ordynacji w myśl których nie mają prawa wybierania osoby: pozbawione praw publicznych prawomocnym orzeczeniem sądu, pozbawione praw wyborczych orzeczeniem Trybunału Stanu, ubezwłasnowolnione prawomocnym orzeczeniem sądu. Wskazać bowiem należy, że przepisy art. 10§2 pkt 1 i 3 Kodeksu wyborczego w sposób szczegółowy regulują problematykę dotyczącą osób, które nie posiadają czynnego prawa wyborczego. W uprawnieniu do określenia zasad i trybu wyborów organów jednostki pomocniczej nie mieści się kompetencja do decydowania o prawach wyborczych mieszkańców, co oznacza, że takie postanowienia jak powyższe w sposób istotny naruszają prawo (wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 17 kwietnia 2019 r., sygn. akt II SA/Go 170/19, II SA/Go 171/19).

W przepisie art.35 ust. 3 ustawodawca wskazał jakie kwestie w szczególności ma regulować statut jednostki pomocniczej. Biorąc pod uwagę fakt, że statut jest dokumentem dotyczącym spraw stricte ustrojowych i jest aktem prawa miejscowego jego treść nie może wykraczać poza sferę określoną przepisami ustawy. Użyte w ust.3 art.35 ustawy sformułowanie „w szczególności” nie może być rozumiane zbyt szeroko bowiem doznaje ograniczenia sferą objętą w ust.1. Zapis ustawy „w szczególności” oznacza tyle, że rada gminy jest władna uregulować w statucie kwestie ustrojowe danej jednostki pomocniczej inne niż wymienione w ustawie. W ocenie organu nadzoru unormowana w §13 ust. 4 i 5 Ordynacji kwestia wynagrodzenia dla członków Miejskiej Komisji Obwodowej, jak również dla członków obwodowych komisji wyborczych do rady dzielnicy na pewno nie należy do kwestii ustrojowych jednostki pomocniczej. Podobnie nie sanowi takiej materii kwestia źródła finansowania kosztów związanych przeprowadzeniem wyborów do rad dzielnic (§54 Ordynacji). Tym samym należy stwierdzić, że unormowanie to wykracza poza ramy delegacji ustawowej objętej art.35 ust.1 ustawy, bowiem przedmiotowa regulacja nie dotyczy organizacji czy też zakresu działania jednostki pomocniczej.

Należy następnie wskazać na reguły redagowania uchwał będących aktami prawa miejscowego, które wynikają z „Zasad techniki prawodawczej”, stanowiących załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283), zwanych dalej „ZTP”, w szczególności § 6 i § 25 w związku z § 143 ZTP, ale również z ogólnej zasady określoności przepisów prawnych, ukształtowanej w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego, a wyprowadzonej przez ten Trybunał m. in. z klauzuli demokratycznego państwa prawnego (art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej). Wspomniana zasada wymaga, aby przepisy prawa były jasne, to znaczy precyzyjne i komunikatywne. Wymogu tego nie spełnia zawarty zapis w §14 Ordynacji dotyczący nałożenia na bliżej nieokreślone „właściwe” organy administracji obowiązku zapewnienia komisjom wyborczym lokali środków technicznych i organizacyjnych, niezbędnych do przeprowadzenia wyborów.

Należy także zwrócić uwagę, że uwzględniając hierarchiczność źródeł prawa uchwały rady gminy mają charakter zależny od źródeł prawa wyższego rzędu, czego konsekwencją jest stanowisko, iż nie mogą normować materii już uregulowanych aktami wyższego rzędu. Ponadto, w uchwale nie zawiera się przepisów odsyłających do innych aktów normatywnych. Należy zatem zakwestionować regulacje Ordynacji mające charakter informacyjny, bądź zawierające odesłania do innych aktów normatywnych, w tym do aktów wyższego rzędu (§19, § 20 ust. 5 Ordynacji).

W ocenie organu nadzoru za wykraczające poza wynikające z ustawy umocowanie do określenia zasad i trybu wyboru do organów jednostek pomocniczych gminy jest także regulowanie kwestii oznaczania kandydatury w rejestrze kandydatów na radnego rady dzielnicy nazwą lub skrótem nazwy partii politycznej lub organizacji popierającej kandydata (§21 ust.4, §29 ust. 2 Ordynacji). Należy mieć na uwadze, że aczkolwiek podstawową regulacją prawną w dziedzinie wyborów samorządowych jest obecnie ustawa z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy, to z uwagi na jego zakres, określony w art. 1, nie ma on jednak bezpośredniego zastosowania do wyborów organów jednostek pomocniczych gmin. Z art. 1 pkt 4 i 5 Kodeksu wynika, że określa on zasady i tryb zgłaszania kandydatów, przeprowadzania oraz warunki ważności wyborów do organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego oraz wójtów, burmistrzów i prezydentów miast. Ponadto należy zwrócić uwagę, że przepisy art. 84 i nast. Kodeksu wyborczego wprost określają uprawnienie do tworzenia komitetów wyborczych przez partie polityczne i koalicje partii politycznych oraz przez wyborców w wyborach do: Sejmu i do Senatu oraz w wyborach do Parlamentu Europejskiego w Rzeczypospolitej Polskiej, jak również w wyborach do organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego oraz w wyborach wójta.

Zakwestionować następnie należy uregulowanie w § 27 Ordynacji, w myśl którego jeżeli w danym okręgu zarejestrowano mniej lub równą liczbę kandydatów z ustaloną liczbą mandatów do obsadzenia, po przeprowadzeniu dodatkowego terminu na zgłaszanie kandydatów (...) głosowania nie przeprowadza się, a za wybranego lub wybranych na radnego Miejska Komisja Wyborcza uznaje zarejestrowanego kandydata lub kandydatów. Podobnie za nieuprawnione należy ocenić unormowanie w § 41 ust. 3 Ordynacji zgodnie z którym, jeżeli równą liczbę głosów uprawniającą do uzyskania mandatu otrzymało kilku kandydatów, o uzyskaniu mandatu rozstrzyga losowanie przeprowadzone przez Przewodniczącego Miejskiej Komisji Wyborczej w obecności członków komisji. Należy bowiem podnieść, że ustawodawca wprowadził pozostawił radzie gminy daleko idącą swobodę w kwestii określenia zasad i trybu wyborów organów jednostki pomocniczej. Nie mogą jednakże one naruszać postanowień art. 35 i nast. ustawy, z których wynika, że rada dzielnicy jest organem pochodzącym z wyborów. Członków rady dzielnicy wybierają stali mieszkańcy. W ocenie organu nadzoru brak jest zatem uzasadnionych podstaw do stanowienia w statucie jednostki pomocniczej przepisów uprawniających do zaniechania przeprowadzenia wyborów bądź do wylosowania członka rady dzielnicy w przypadku otrzymania równej liczby głosów przez kilku kandydatów. W ramach określenia zasad i trybu wyborów do organów jednostki pomocniczej nie mieści się ponadto postanowienie przyznające uprawnienie Komisarzowi Wyborczemu powołanemu przez Radę Miasta do dokonywania wykładni przepisów Ordynacji (§55 Ordynacji).

Końcowo organ nadzoru zwraca uwagę, że zasady i tryb wyborów do organów jednostek pomocniczych, jakimi są rady dzielnic zostały zamieszczone w „Ordynacjach Wyborczych do Rad Dzielnic” stanowiących załączniki do statutów poszczególnych dzielnic Miasta Sanoka. Z kolei statuty poszczególnych dzielnic Miasta Sanoka stanowią załączniki do uchwały Nr XXIV/252/04 Rady Miasta Sanoka z dnia 2 marca 2004r. w sprawie uchwalenia statutów jednostek pomocniczych Miasta Sanoka. Oznacza to, że uregulowanie zasad i trybu wyborów do organów jednostek pomocniczych Miasta Sanoka jest zawarte w załączniku do statutu, będącego załącznikiem do uchwały (czyli w załączniku do załącznika). Należy natomiast wskazać, że w załączniku do uchwały nie powinno się zamieszczać treści merytorycznych, podstawowych. Zgodnie z przepisem §29 ust. 2 w zw. z § 143 ZTP w załącznikach do ustawy zamieszcza się w szczególności wykazy, wykresy, wzory, tabele i opisy o charakterze specjalistycznym. Zgodnie wyżej przytoczonym art. 35 ust.3 pkt 2 ustawy uregulowanie dotyczące zasad i trybu wyborów do organów jednostek pomocniczych powinno być zatem zamieszczone w treści statutu jednostki pomocniczej gminy.

Rada gminy w stanowieniu aktów prawa miejscowego związana jest ramami stworzonymi przez ustawy. Akty prawa miejscowego podejmowane na podstawie upoważnień ustawowych nie mogą wkraczać poza jakiekolwiek unormowania ustawowe ani przepisy wykonawcze wydane na podstawie tych ustaw, czynić wyjątków od ogólnie przyjętych rozwiązań ustawowych, a także powtarzać czy modyfikować kwestii uregulowanych w aktach prawnych hierarchicznie wyższych.

Wobec powyższego należało stwierdzić nieważność uchwały Nr XLVI/431/21 Rady Miasta Sanoka z dnia 30 września 2021r. w sprawie zmian w Statutach Dzielnic Miasta Sanoka

Na rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie ul. Kraszewskiego 4A za pośrednictwem Wojewody Podkarpackiego w terminie 30 dnia od daty jego otrzymania.

Otrzymują:

1. Burmistrz Miasta Sanoka
2. Przewodniczący Rady Miasta

Z up. WOJEWODY PODKARPACKIEGO

Małgorzata Wąsacz
Zastępca Dyrektora
Wydziału Prawnego i Nadzoru